

Reportage – REISVERHAAL**Marsa Alam. Zomerse duiken in december.**

Tijdens de wintermaanden koelen onze zeeuwse wateren gevoelig af. Ik kan mij dan ook nog moeilijk motiveren om mijn natpak uit de kast te halen en achteraf te staan bibberen op 'den dijk'. Voor mezelf reden genoeg om de duiktas van zolder te halen en de warmere oorden te gaan opzoeken. Allé, dat hoop ik toch.

Sinterklaas wordt mijn excuus en dus doe ik mijn vrouwke en onderwaterfotografe Els Van Den Borre een weekje Egypte – Marsa Alam inclusief 10 duiken cadeau – wat ben ik toch lief hé - Na amper vijf uurtjes vliegtijd ruilen we dus het koude België in voor het land van de eeuwige zomer.

Maansopkomst in Marsa Alam

Het hotel dat ik heb uitgekozen ligt 20 km noordwaarts van Marsa Alam en is slechts een halfuurtje rijden van de luchthaven. Het Equinox El

Nabaa Resort werd opgericht 17 jaar terug en is hedendaags bezig aan een enorme uitbreiding en restauratie. Begin maart 2009 zullen er 145 kamers en 3 nieuwe restaurants de toeristen kunnen herbergen. Het hotel beschikt tevens over een eigen duikcentrum gelegen direct aan het strand.

Onze eerste dag maken we drie duiken op het huisrif. Het rif gelegen aan de linkerkant van de baai is de thuisbasis van vier karetschildpadden die zich maar al te graag laten fotograferen. Op het rif vinden we tevens al heel wat leven van wat de rode zee te bieden heeft waaronder schorpioenvissen, krokodilvissen, pijlstaartroggen, koraalduivels, enz.

Closeup pijlstaartrog

Aan de rechterkant van de baai vinden we een dertig meter lange pier. Voor het ogenblik liggen hier vier boten geankerd die elk ongeveer 30 duikers kunnen meenemen naar de nabij gelegen riffen. Aan de pier vinden we een gota en hierop maken we onze derde duik. Onder de boten, net naast de pier treffen we een ganse school jonge baracuda's aan. Volgens een collega duiker zijn het er wel twee- à drieduizend.

En ja hoor, ik zou hem wel durven gelijk te geven.

Hawkbills schildpad

Wat me opvalt aan het hotel is de enorme gastvrijheid en vriendelijkheid van de lokale bevolking. Ik weet niet of dit te maken heeft met de lutele bezetting van het hotel, maar het personeel doet er alles aan om van ons verblijf een prachtige week te maken.

Oog schorpioenvis

De volgende ochtend worden we verwacht om 8:30u op de pier. Het zeer gekende Elphinstone reef ligt op een slechts een klein uurtje varen. De zee is vlak maar niet vlak genoeg volgens de duikgids. Daarom kiest hij voor ons de Abu Dabab Garden uit.

Ook de volgende dagen blijft de zee wat onrustig en gaan we duiken op de duikstekken in de buurt. De meeste duikplaatsen hier kenmerken zich door het harde koraal en de gewone vissoorten van de rode zee. Bij de debriefing vertel ik onze duikleider dat ik toch wat kleur en zacht koraal mis, alsook het grote leven blijkt afwezig te zijn.

Terugkeer naar de boot

Op duikdag vier in Erg Abu Dabab krijgen we voor het eerst een combinatie te zien van hard en zacht koraal. Bij het bovenkomen merk ik dat de wind volledig is gaan liggen. Terwijl ik nog in het water lig schreeuw ik: 'Captain, this is Elphinstone weather. Don't you think so? Let's go for it!' En ja hoor! Ik word beloond voor mijn inspanning. We varen onmiddellijk door naar Elphinstone. Een klein kwartiertje later controleert onze duikgids de stroming. Hij catalogeert de stroming echter in de categorie sterk tot vrij sterk maar wat volgt is een prachtige driftduik langsheen één van de mooiste riffen van de rode zee. Achteraf laat ik hem met veel enthousiasme weten: 'This is a reef! That's the way we like it!'

Gemarmeerde murene

Ook Anne So Reef laat zich de volgende dag van zijn beste kant zien. Een afwisseling van hard en zacht koraal, goede zichtbaarheid en bijna geen stroming laten ons toe nog wat mooie plaatjes te schieten.

Onze derde duik doen we wederom aan het huisrif aan de pier. Amper twee minuten later doe ik al teken naar Els om te vertellen dat de zichtbaarheid vandaag echt niet goed is. Haar gezicht vertelt boekdelen en ikzelf hoop al niet meer op wat goede foto's. Doch, op het einde van onze duik zien we plots een getatoeerde murene. Tijdens de fotosessie komen er ook nog twee pijlinktvissen een kijkje nemen. Al bij al dus toch nog een geslaagde duik.

Getatoeerde murene

De volgende ochtend en onze afsluitende duik wordt er eentje van 86 minuten. De

zichtbaarheid aan de pier is super en ook het leven op het rif verbaast ons. Marsa Alam zal me blijven als een combinatie van hard en zacht koraal, goede zichtbaarheid en een goede prijs-kwaliteits verhouding.

The Pier in El Nabaa

Oh ja, onze laatste dag genieten we s'morgens al vrij vroeg – rond 8:45u – nog even van een strandstoel en voor een laatste keer van de zomerse – of is het de winterse egyptische zon. Een buitentemperatuur van 25°C, een zachte tot matige zeebries, en een watertemperatuur die schommelde rond de 24°C heeft deze week onze batterijen weeral eens opgeladen.

Koraalduivel

TEKST: Bruno Van Saen
FOTO'S: Els Van Den Borre